

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119011001
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119011001.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovanej W. X., stíhanej za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. 6. 2021, o odvolaní obžalovanej W. X. proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/62/2019 zo dňa 16. 12. 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej W. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/62/2019 zo dňa 16. 12. 2020 bola obž. W. X. uznaná za vinnú z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustila tým, že

že dňa 02.04.2018 v čase okolo 14:00 hod. na miestnej komunikácii č. 2428 medzi obcami Ľubietová a Strelníky, v časti nad starou plavárňou, po tom, ako došlo ku škodovej udalosti medzi osobnými motorovými vozidlami zn. Mazda CX3 ev.č.: BB-XXXGC a Toyota RAV4 ev.č.: BB-XXXCT, obvinená vystúpila zo svojho motorového vozidla zn. Toyota RAV4, pristúpila k druhému motorovému vozidlu, pričom otvorila dvere na mieste vodiča, vodičke začala vulgárne nadávať slovami „šteňa, piča, nauč sa šoférovať, kto ti dal vodičský, rozkopem ti ten fúrik“ a zároveň začala kopať do predných a následne aj zadných dverí na strane vodiča, ako aj búchala po streche tohto motorového vozidla, čím takýmto spôsobom spôsobila poškodenie R. U., nar. XX.XX.XXXX v V. V., trvale bytom P. č. XX škodu poškodením motorového vozidla zn. Mazda CX3 ev.č.: BB-XXXGC vo výške 1.557,- €,

Za to bola odsúdená podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., s poukazom na § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 800,- €.

Okresný súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanej ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať dní.

Tiež obžalovanej uložil povinnosť podľa § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť poškodenú R. U., nar. XX.XX.XXXX v V. V., trvale bytom P. č. XX, škodu vo výške 200,- €.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že napriek tomu, že obžalovaná namietala zákonnosť odborného vyjadrenia znalca C. E. V., súd konštatoval, že aj keby neprihliadol na závery predmetného odborného vyjadrenia, nemal pochybnosť o tom, že poškodenie vozidla poškodenej spôsobila obžalovaná. Súd v tejto súvislosti poukázal na výpoveď poškodenej a svedkov R. U. a U. U., ktorí zhodne a podrobne popísali, ako k poškodeniu vozidla došlo. Pokiaľ išlo výšku spôsobenej škody, táto bola preukázaná na základe faktúry z autorizovaného servisu, v ktorom bolo auto opravené a ktorá bola na hlavnom pojednávaní oboznámená v rámci oboznámenia podstatnej časti priestupkového spisu. Okresný súd uviedol, že výška škody nemusí byť preukázaná jedine odborným vyjadrením, ale pri jej určovaní možno vychádzať z účelne vynaložených nákladov na uvedenie veci do predošlého

stavu. Pri rozhodovaní o treste súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu, pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr.zák. prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom na strane obžalovanej vzhliadol existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr.zák., keďže obžalovaná pred spáchaním trestného činu viedla riadny život. Bola v minulosti síce trikrát postihnutá za spáchanie priestupku na úseku cestnej dopravy, avšak v dvoch prípadoch jej bola uložená bloková pokuta a jedenkrát napomenutie, kde súd zo samotných výšok uložených pokút mal za to, že sa jednalo o nízku závažnosť priestupkov, čo súd nepovažoval za takú okolnosť, ktorá by mohla mať vplyv na vyslovenie, že obžalovaná pred spáchaním trestného činu riadny život nevedla.

Voči predmetnému rozsudku podala obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote odvolanie čo do výroku o vine a treste, ako aj o výroku o náhrade škody. Svoje odvolanie odôvodnila najmä tým, že v konaní predchádzajúcom trestnému konaniu došlo k chybám vzhľadom k tomu, že policajt riadne nepreveril oznámenie o priestupku proti majetku, ktoré urobila dňa 02.04.2018 poškodená R. U., nakoľko nevykonala obhliadku motorového vozidla, z ktorého ani nespísal zápisnicu o ohliadke. Z tohto dôvodu nebolo zrejmé, v akom stave sa motorové vozidlo dňa 02.04.2018 nachádzalo a mohlo sa vychádzať len z fotodokumentácie, ktorú príslušný policajt vyhotovil dňa 02.04.2018. Z predmetnej fotodokumentácie však vyplýva len jedno jediné poškodenie a žiadne ďalšie poškodenia. Namietala, že samotná poškodená v čase podávania oznámenia neuviedla poškodenia na streche auta a teda nevedela, kedy a kde tieto poškodenia vznikli. Zároveň poukázala na odlišné výpovede poškodenej R. U. v priestupkovom konaní a v trestnom konaní s tým, že trestný súd mal odstrániť rozpory v týchto výpovediach a nie uviesť, že nie je možné odstraňovať rozpory s takýmito listinnými dôkazmi. Zároveň uviedli, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa nenachádza žiadna úvaha o tom, ako súd vyhodnotil skutočnosti vo výpovedi R. U. na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2020, na ktoré poukazoval obhajca v záverečnej reči a ktoré hodnotnosť výpovede poškodenej R. U. zoslabovali.

Na základe podaného odvolania nariadil krajský súd vo veci termín verejného zasadnutia, na ktorý sa riadne a včas dostavil obhajca, ktorý ospravedlnil ústne z neúčasti na verejnom zasadnutí obžalovanú a krajský prokurátor.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd oslobodil obžalovanú spod obžaloby, eventuálne zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. , resp. 2 ods. 12 Tr.por. Prvostupňový súd v podrobných dôvodoch napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za nepochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré považoval za pochybné.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s vypočutými svedkami, ktorí opísali škodovú udalosť, ktorá predchádzala skutku, ktorý je kladený obžalovanej za vinu, pričom je zrejmé z výpovede svedkov L. X. a Y. X., napriek ich stručnosti, považoval súd za rozporné, nakoľko obaja síce tvrdili, že obžalovanú aj poškodenú videli z diaľky cca 2 metrov a celý incident počuli, avšak Y. X. uviedla, že obžalovaná bola opretá o auto poškodenej, ale určite nejakým spôsobom do neho nekopala, ani nebúchala, a naproti tomu svedok L. X. uviedol, že rovnako podľa jeho vyjadrenia celý incident videl, avšak obžalovaná sa auta poškodenej ani nedotkla. Predmetnú výpoveď považoval zo strany najmä L. X. najmä za účelovú.

Ani Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení tak, ako to uviedol v napadnutom rozsudku prvostupňový súd a tieto považoval za zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru krajského súdu vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaná sa trestnej činnosti dopustila tak, ako jej kládla za vinu obžaloba a v danom prípade neexistovali pochybnosti o skutočnosti, či sa skutok stal tak, ako bol žalovaný.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia a právne posúdenie konania obžalovanej sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto dôkazoch bližšie pochybnosti a preto si úvahy a závery prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podstatných podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd má ďalej za to, že prvostupňový súd správne zohľadnil následky spáchaného trestného činu, ako aj správne vyhodnotil okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný, ako aj pohnútku páchatelky na jeho spáchanie, zároveň správne prihliadol na riadne naplnenie účelu trestu a to aj z pohľadu § 38 ods. 2 Tr.zák., prihliadnúc aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Z uvedených dôvodov preto považoval Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie obžalovanej za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol. Z pohľadu krajského súdu je nesporné, že z odborného vyjadrenia znalca jednoznačne vyplýva výška škody tak, ako ju ustálil okresný súd, ktorý tak mohol vykonať aj na základe skutočne účelne vynaložených nákladov na uvedenie veci do predošlého stavu.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.